

[Landbrugsministeren.]

faa disse kontante Penge, der gør det. Banker og Sparekasser kan med stor Ret sige til dem: Ønsker I denne Ordning, ønsker I at faa disse kontante Penge ud, kan I faa dem, her er de; men saa maa vi til Gengæld stille den Fordring, at I indgaar som Kautionister. Jeg tror, at det, der her er bragt i Forslag, alt i alt er en rimelig Ordning, om end ikke en Ordning — det indrømmer jeg — der i Retning af Storslaaethed kan staa ved Siden af de andre Forslag, der foreligger her. Den har ikke i samme Grad som de Karakteren af en storstilet Pengeuddeling.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard opholdt sig ved, at jeg kun havde foreslaaet 6 Mill. Kr. til Driftslaaneforeningerne, medens Udvalgets Mindretal, der anbefaler Driftslaaneforeninger, havde foreslaaet 30 Mill. Kr. Jeg vil her overfor sige, som jeg for øvrigt allerede har sagt, at det er ikke det afgørende, hvad vi her sætter op. Skulde det vise sig, at det er for lidt — det ærede Medlem mener, at det er for meget —, og at disse Penge gør en god Gerning, finder vi nok ud af at kunne forhøje Beløbet.

Dernæst var det ærede Medlem Hr. Holdgaard inde paa at fremdrage Eksempler paa den Maade, hvorpaa Pressen havde modtaget mine Forslag. Det ærede Medlem følte sig lykkelig over at kunne konstatere, at der ikke var Begejstring for disse Forslag. Nej, naar man har forberedt Ageren paa den Maade, som de ærede Medlemmer har gjort ved at foreslaa noget helt andet og stille i Udsigt, at nu skulde Staten gaa ind og tage Risikoen og nedskrive Gælden og give Moratorium for privat Gæld — ja, saa falder disse Forslag naturligvis fattige ud, og saa er der ikke den Begejstring for dem, som jeg for øvrigt aldrig har ventet der skulde være. Jeg kræver ikke Begejstring. Der er i det hele taget, naar vi beskæftiger os med disse Forhold, slet ikke nogen Grund til at være begejstret hverken i den ene eller den anden Henseende. Men det undrede mig noget — naa, man oplever jo stadig noget nyt —, at her havde det ærede Medlem Hr. Holdgaard faaet nogen under Armen, som jeg ikke havde tænkt mig han vilde faa, nemlig Landmandstidende, Landmandsforeningens Organ, som det ærede Medlem Hr. Holdgaard nu staar og læser op af her fra Folketingets Talerstol for at vise, at det, jeg havde foreslaaet, betød ikke noget videre. Og et jydsk Blad havde skrevet, at Folk var ikke hægne efter solidarisk Ansvar. Nej, det kan jeg saa udmærket forstaa. Hvorfor skulde Folk være hægne efter

solidarisk Ansvar. Hvis de kan undgaa det, vil ogsaa jeg raade dem til at undgaa det, det er ikke noget at være hægne efter. Jeg tror selvsagt ogsaa, at det er bedre at laane af Staten paa sit blanke Ansigt, jeg tror, det skulde være nogle daarlige Jyder, der ikke kunde regne ud, at det var langt mere at foretrække. Det er selvfølgelig en langt mere taknemmelig Opgave at stille Tilbud om mange Millioner af Statskassen. Det kan sikkert nok vække Tilfredshed hos dem, der faar Millionerne, vel at mærke. Men jeg tror, at vi her skal se paa det samlede Landbrugs og det samlede Erhvervslivs Tarv. Det er vor Forpligtelse, og hvis vi gør det, er det min Overbevisning, at saa kommer vi ikke til de Forslag, som det ærede Medlem Hr. Holdgaard her har anbefalet.

Jeg skal saa gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, der var inde paa en *all round* Omtale af almindelige landøkonomiske Forhold, som dels vedkommer, dels ikke vedkommer de Forslag, der her er til Behandling. Naar det ærede Medlem var inde paa det Emne, som han dyrker med saa stor Forkærlighed, nemlig at vi her i Landet skulde gaa til en højere Industribeskyttelse, mener jeg ogsaa, at det egentlig ikke vedkommer de Støtteforslag, der her er paa Tale. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem ind paa hans forskellige Toldbetragtninger — den højtærede Formand har jo ogsaa ment, at de ikke hørte hjemme under denne Debat —, men maa maaske dog udtale en Beklagelse af, at det konservative Folkeparti af deres Repræsentanter i det udenrigspolitiske Nævn har modtaget saa mangelfuld Gengivelse af de Meddelelser, jeg for nylig har givet i dette Nævn, thi hvis disse Meddelelser var givet paa den Maade, som jeg kunde ønske de skulde gives, kunde det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen ikke være staaet op og have sagt en hel Del af det, han sagde. Men der var en enkelt Paastand, han fremsatte, som jeg ønsker at berigtige. Det er ikke sandt, at vi ikke har en Aftale med Tyskland om Transit gennem Tyskland. Der er netop en saadan Aftale, der er givet Oplysning om denne Aftale, og jeg haaber, det ærede Medlem vil faa en udførlig Redegørelse i saa Henseende. Men naar der alligevel ikke finder Transit Sted i Øjeblikket, skyldes det den Omstændighed, at de vedkommende andre Lande ikke frembyder tilstrækkelig gode Afsætningsvilkaar.

Det ærede Medlem var jo i sin udførlige Omtale af en Række forskellige almindelige Spørgsmaal ogsaa inde paa, at Venstre havde sin store Part af Skylden for Misæren